

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 199.

Ottende Session.

53de Møde.

Tredagen den 13de Februar.

(Forts.)

Monrad (forts.): Det er imidlertid noget heelt Andet end det Forslag, som nu foreligger, og jeg troer ikke, at man paa et saaeent Standpunkt af Sagen kan gaae ind paa et saadant heelt forandret System. Det, der nu saaledes er blevet antydet, indeholder, som sagt, en ganske anden Tanke og tiltaler mig langt mere end det Forslag, som virkelig foreligger, og jeg haaber, at Forsamlingen, da Fleertallet egentlig selv har unddraget Forslaget sin Understøttelse, vil følge det deri og stemme mod den af Fleertallet i flere Henseender saa væsentlig modificerede Tanke. Hvad der efter min Mening gjør, at man ikke kan gaae ind paa dette Forslag, er, at der mangler disse betryggende Bestæmmelser, som man vil finde gjorte gjældende næsten overalt, hvor man har ordnet sliige Forhold, thi man kan ikke saaledes heelt og holdent overgive Sagens Afgjørelse til tilfældige Indflydelser.

Her maa jeg ogsaa bemærke, at det paa ingen Maade kan være tilstrækkeligt at berolige sig med, at Overpræsidenten kan stride ind, thi det kan han kun gjøre, naar der foreligger noget Faretruende for Almeenvælet, en formelig Tilfidesættelse af Loven eller Sligt, men her er kun Tale om en fornuftig og rigtig Afgjørelse af de forekommende løbende Sager. Lovforslaget giver Overpræsidenten Magt til at værne mod Lovovertrædelser, mod det aabenbart Fordærvelige, men det giver ingenlunde

ingen Sikkerhed for en jevn, stadig og rolig Bestyrelse af Communeens Anliggender. Naar Borgerrepræsenterne vælge brugbare og fornuftige Mænd til Borgermestre, saa vil det i Lovforslaget nedlagte System være godt; det staaer jo i Borgerrepræsenternes Haand at træffe saadanne Valg, hvormed de kunne være tjente; men inden de endnu have valgt, have de Mistillid til dem, de skulle vælge. Da Valget er nedlagt i deres egen Haand, maae de have den Tillid til sig selv, at de ville vælge rigtigt, de maae garantere sig mod de Misbrug, som de af dem Valgte kunne gjøre sig skyldige i.

Jeg mener, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og især saaledes, som det kommer til at foreligge, dersom Mindretallets Forslag bliver vedtaget, indeholder en i alle Henseender fornuftig og rigtig Ordning af Forholdet, ialtsald som en Overgangstilstand, indtil vi komme til en endelig Ordning af Communerforholdene. Jeg tænker mig, at man efter deelsvis at have ordnet Forholdet i Kjøbstæderne og paa Landet, efter snart at have taget eet Stykke deraf og snart et andet, til Syvende og Sidst vil komme til den endelige Ordning i en Communallov for hele Landets Communalvæsen. (Efterbemærkning: Det er umuligt!). Det er paa ingen Maade en Umulighed, det kan ikke være en Umulighed her hos os at fuldbyrde, hvad man har seet fuldbyrdet paa saa mange andre Steder. Det er ikke nødvendigt, at der i en saadan Lov gives de samme Bestæmmelser for Landet, for Kjøbstæderne og for Kjøbenhavn, men de kunne dog sammensattes i een Reformlov, og indtil en saadan gives, mener jeg man maa udsætte de øvrige Forandringer, som man muligviis kunde